

Carme Forcadell

Vivim moments transcendentals, de gran intensitat. La situació política genera nous escenaris, nous desafiaments que exigeixen flexibilitat i inventiva per resoldre'ls. També pel que fa al Parlament. Un Parlament, cal recordar-ho, plural i divers, fet que cal viure com una riquesa a preservar en cada debat, en cada iniciativa parlamentària. La veu de tots els grups és imprescindible perquè representen la societat catalana i, per tant, la seva paraula sempre ha de ser lliure.

Aquesta és la voluntat que em regeix dia rere dia des que vaig tenir l'honor d'accedir a la presidència del Parlament: defensar la llibertat d'expressió i el dret d'iniciativa de tots els diputats i diputades, pensin com pensin. Amb paraules i, sobretot, amb fets. I ja des de l'inici: la primera decisió que vaig prendre en arribar a la presi-

C. FORCADELL, presidenta del Parlament de Catalunya

dència va ser convidar a les reunions de la Mesa aquells partits que no hi tenen representació perquè les seves opinions també hi siguin presents.

I aquesta voluntat es referma als plens. També els que han estat més abrandats, amb més electricitat política, com pot ser el dels pressupostos. Als que han tingut més objeccions, tothom s'hi ha pogut expressar amb absoluta llibertat, com no pot ser d'altra manera, i ha pogut fer paleses les seves opinions, al representar el sentiment d'una part de la Cambra i, en conseqüència, de la ciutadania.

Alhora, cal vetllar perquè aquesta voluntat d'obertura sigui compatible amb l'ordre del ple a partir de les pautes establertes, i amb el compliment del reglament. És evident que tothom és humà, i que les crides a l'observança del reglament mai deixen content a tot-

hom, però mai s'han fet ni es faran amb la voluntat de limitar el debat, sinó tot el contrari.

Perquè els drets fonamentals dels diputats i diputades en l'exercici de les seves funcions s'han de respectar sempre, malgrat les pressions de l'Executiu espanyol, que pretén solucionar un conflicte polític mitjançant els tribunals. Per això, quan s'exigeix a la Mesa que es converteixi en un òrgan censor, que limiti els temes de debat al Parlament, diem no. No a les llistes negres per intentar amagar una situació política que és ben real, al carrer i a les institucions. No a judicialitzar un conflicte d'arrel purament política que, com ens demostra l'exemple escocès, cal resoldre políticament. I, a la vegada, diem sí. Sí a la llibertat d'expressió, sí al dret de participació, sí a la defensa de la inviolabilitat del Parlament com a espai de

lliure debat sense coaccions i amenaces. Sí a la democràcia.

Al Parlament s'hi ha de poder parlar de tot, perquè això és el que els ciutadans i ciutadanes esperen que fem en una Cambra legislativa: debatre, confrontar idees, opinar i votar. És

Al Parlament s'hi ha de poder parlar de tot, perquè això és el que esperen els ciutadans i ciutadanes

l'essència del parlamentarisme el que està en joc, i l'únic vencedor, sense fissures, ha de ser el debat democràtic. I si el preu a pagar per aquesta defensa és la persecució per part d'aquells que pretenen silenciar els problemes en comptes de cercar

solucions, és un preu que cal pagar gustosament.

El Parlament té un element preuat que cal conservar de totes totes: la cordialitat generalitzada més enllà de les disputes polítiques. Per això, ens hem de conjurar per estar tots a l'altura, defensant amb rigor, passió i tota la contundència necessària els legítims posicionaments polítics, i fer-ho a la vegada amb respecte. Ens ho devem per ser dignes representants dels ciutadans d'aquest país.

De ben segur que l'escenari polític comportarà nous moments d'alt voltatge polític a la Cambra. I aquesta no és una mala notícia si canalitzem el debat des de la serenitat i el respecte. Perquè la confrontació democràtica, el debat apassionat i l'intercanvi d'idees són símptoma d'una societat viva i amb voluntat d'aprofundiment democràtic. Són el senyal inequívoc d'un país que, malgrat les dificultats, continua avançant en drets, llibertats i democràcia. ●